



# Ο λύκος Ζαχαρίας στη χώρα των παραμυθιών

Orianne Lallemand  
Éléonore Thuillier



ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ





Εκείνη την ημέρα, όταν ξύπνησε ο λύκος Ζαχαρίας, ο ήλιος έλαμπε ψηλά στον ουρανό. Ο καιρός ήταν τέλειος για το πρωτομαγιάτικο γεύμα, που θα γινόταν το μεσημέρι στο δάσος.

«Αυτή τη χρονιά, για το γεύμα της πρωτομαγιάς, θα φτιάξω μια μηλόπιτα» αποφάσισε ο λύκος Ζαχαρίας. «Το πρόβλημα είναι πως δεν ξέρω να μαγειρεύω!»



Ο λύκος Ζαχαρίας πήρε το καλάθι και βγήκε έξω. Στο δάσος σίγουρα θα έβρισκε κάποιον να τον βοηθήσει.





Ο λύκος Ζαχαρίας περπάτησε πολύ, χωρίς να συναντήσει κανέναν. Επιτέλους, στην παράκαμψη του μονοπατιού, έπεσε μύτη με μύτη με τα τρία μικρά γουρουνάκια, που έχτιζαν το σπίτι τους.

«Βοήθεια! Ο λύκος!» φώναξαν τα γουρουνάκια. «Θα μας καταβροχθίσει!»

«Να καταβροχθίσω τα χαριτωμένα μικρά γουρουνάκια; Κάθε άλλο!» αναφώνησε ο λύκος απορημένος.

«Εεε τότε θα φυσήξεις, θα φυσήξεις και τα σπίτια θα σκορπίσεις!»



«Μα όχι! Εγώ αυτό που θέλω είναι να φτιάξω μια μπλόπιτα, αλλά δεν ξέρω πώς...»





Έκπληκτα, τα τρία μικρά γουρουνάκια κοιτάχτηκαν.  
«Αν του δίνουμε τη συνταγή της θείας Λένας; Η μπλόπιτά της  
είναι η καλύτερη στον κόσμο!»  
«Εντάξει» είπε το πιο σοφό από τα γουρουνάκια «αλλά με  
έναν όρο: να μας βοηθήσει να τελειώσουμε τα σπίτια μας!».

Χαρούμενος ο λύκος Ζαχαρίας, στρώθηκε  
στη δουλειά. Όταν πήρε ξανά τον δρόμο  
του δάσους, ήταν πολύ κουρασμένος, αλλά  
χαρούμενος που είχε τη συνταγή της θείας  
Λένας. Το μόνο που έμενε ήταν να μαζέψει  
τα υλικά: αλεύρι, βούτυρο, αυγά, ζάχαρη και,  
φυσικά, τα μήλα.





Προχωρώντας, ο λύκος Ζαχαρίας σκεφτιόταν το γλυκό του:  
μαλακό, να λιώνει, γλυκό, μμμ... νοστιμότατο!  
Του έτρεχαν τα σάλια!  
«Πρώτα μου χρειάζεται αλεύρι» είπε ο λύκος Ζαχαρίας.  
«Μήπως να ζητούσα εδώ;»



Τοκ, τοκ, τοκ! Σιγά σιγά άνοιξε η πόρτα και επτά  
χαριτωμένα κατσικάκια έβγαλαν τη μουσούδα τους.



Ο λύκος Ζαχαρίας προχώρησε και **ΜΤΤΑΜ!** κάποιος τον χτύπησε.



Όταν άνοιξε τα μάτια του, ήταν δεμένος και πονούσε το κεφάλι του.  
«Λοιπόν, λύκε, ακόμα πιστεύεις πως είσαι ο πιο δυνατός;» φώναξε  
η μαμά κασίκα.

«Σίγουρα όχι! Ήθελα λίγο αλεύρι, αυτό είναι όλο».

«Αλεύρι... για να κάνεις το πόδι σου άσπρο και να φας τα κατσικάκια μου!»

«Ε... όχι» μουρμούρισε ο λύκος Ζαχαρίας «αλεύρι για να φτιάξω γλυκό».





Κατά τύχη, η μαμά κασίκα  
λάτρευε τη μαγειρική. Έδωσε  
αλεύρι στον λύκο Ζαχαρία,  
αλλά, ως αντάλλαγμα, πήρε  
τη συνταγή της θείας Λένας...



... και **ΧΟΠ!** τον πέταξε έξω από το σπίτι.





Ο λύκος Ζαχαρίας, μурμουρίζοντας, πήρε ξανά τον δρόμο του δάσους. Δεν πίστευε πως ήταν τόσο δύσκολο να φιάξει κάποιος ένα γλυκό. Γκρίνιαζε ακόμα, όταν άκουσε κάποιον να τραγουδάει. Ήταν ένα μικρό κορίτσι με κατακόκκινα ρούχα, που μάζευε λουλούδια.

«Α εσύ! Σε ξέρω!» φώναξε το μικρό κορίτσι. «Είσαι ο λύκος!» Ο λύκος Ζαχαρίας αναστέναξε: «Άντε πάλι απ' την αρχή. Μη φοβάσαι, δε θα σε φάω» της είπε με γλυκιά φωνή. «Αυτό είναι σίγουρο» είπε η μικρή σηκώνοντας τους ώμους «δε μοιάζεις κακός».



Ανακουφισμένος, ο λύκος Ζαχαρίας κάθισε κάτω μαζί με την Κοκκινοσκουφίτσα. Κι ενώ μοιραζόντουσαν ένα κομμάτι πίτα, της μίλησε για τη συνταγή της θείας Λένας.  
«Εάν παίξεις μαζί μου, θα σου δώσω το βαζάκι μου με το βούτυρο για το γλυκό σου» του πρότεινε το κοριτσάκι.





Για ώρες, ο λύκος Ζαχαρίας  
έπαιζε κυνηγητό και κρυφτό  
με την Κοκκινοσκουφίτσα.

Στο τέλος είχε πραγματικά  
μπουκτίσει, αλλά μέσα στο  
καλάθι του είχε το βαζάκι  
με το βούτυρο!





«Υλικό νούμερο 3: τα αυγά» διάβασε ο λύκος Ζαχαρίας. Ακριβώς εκείνη τη στιγμή είδε πως πάνω από το κεφάλι του υπήρχε μια φωλιά.

Ο λύκος Ζαχαρίας ξεκίνησε να σκαρφαλώνει, όταν μια κραυγή τον τρόμαξε: κάτω στο δέντρο μια αλεπού μόλις είχε αρπάξει μια μικρή κοτούλα.

«Σήμερα το βράδυ θα σε ψήσουμε στη χύτρα» είπε χαρούμενα η αλεπού. «Η γριά μπτέρα μου κι εγώ θα φάμε το βράδυ καλά».



«Κακόμοιρη κοτούλα» σκέφτηκε ο λύκος Ζαχαρίας «δεν μπορώ να την αφήσω να τη φάει η αλεπού». Αθόρυβα, κατέβηκε από το δέντρο και ακολούθησε την αλεπού.





Βλέποντας την αλεπού να έχει αποκοιμηθεί, ο λύκος Ζαχαρίας άρπαξε την ευκαιρία και ελευθέρωσε την κότα. «Τι άτυχη που είμαι!» είπε. «Να ξεφύγω από την αλεπού και τελικά να καταλήξω στην κοιλιά του λύκου...»



«Να είσαι σίγουρη ότι δεν πρόκειται να σε φάω»  
της υποσχέθηκε ο λύκος Ζαχαρίας.  
«Πάμε να φύγουμε από δω».



Για να τον ευχαριστήσει, η κοτούλα τού πρότεινε να του πλέξει ένα  
ρούχο που θα τον κάνει τον πιο κομψό λύκο σε όλο το δάσος.  
«Ε, όχι, ευχαριστώ» είπε ο λύκος Ζαχαρίας «θα προτιμούσα μερικά  
φρέσκα αυγά».



Ο λύκος Ζαχαρίας ξαναπέρασε τον δρόμο του δάσους. Μπροστά στα μάτια του εμφανίστηκε ένα όμορφο σπιτάκι φτιαγμένο όλο από σταφιδόψωμο, ζάχαρη και μπισκότα.  
«Τι καλά» είπε ο λύκος Ζαχαρίας βγάζοντας έναν κομμάτι ζάχαρη «χρειάζομαι ζάχαρη για τη συνταγή μου».  
Εκείνη την ώρα, η πόρτα άνοιξε και βγήκε μια κακιά μάγισσα.



«Κρικ, κρακ, κροκ! Ποιος τρώει το σπίτι μου;» φώναξε. «Ένας λύκος; Πφφφ! Θα τον μεταμορφώσω σε κότα, θα είναι πιο νόστιμος μεζές».



«Σίγουρα όχι!» φώναξε ο λύκος τρομοκρατημένος και το έφαγε τρέχοντας.



Ο λύκος Ζαχαρίας έτρεξε, έτρεξε και από πίσω έτρεχε και η μάγισσα. Λαχανιασμένος, έφτασε μπροστά σε ένα εξοχικό σπιτάκι και μπήκε γρήγορα μέσα.



«Καλημέρα, φίλε μου» τον χαιρέτησε η Χιονάτη. «Ποιος σε κυνηγάει;»  
«Μια μάγισσα!» της απάντησε πανικόβλητος ο λύκος Ζαχαρίας. «Θέλει να με μεταμορφώσει σε κότα!»  
«Μη φοβάσαι, δε θα σε βρει εδώ. Ξεκουράσου δίπλα στο τζάκι, δείχνεις εξαντλημένος».  
Ευγνώμων, ο λύκος Ζαχαρίας κάθισε και σύντομα αποκοιμήθηκε!





Τρίτη 8 Απριλίου  
Να πάω τη  
Ραπουνζέλα  
στο κομμυτήριο

♥  
-Γάλα  
-Πατάτες  
-Τουάτες

ΑΛΕΥΡΙ



Όταν ξύπνησε, ο λύκος Ζαχαρίας  
διηγήθηκε στη Χιονάτη την ιστορία  
του: το γεύμα της πρωτομαγιάς,  
τη συνταγή της θείας Λένας  
και όλα αυτά τα περίεργα  
που του συνέβησαν.

«Είναι επειδή βρίσκεσαι μέσα  
στο δάσος των παραμυθιών!»  
του εξήγησε το νεαρό κορίτσι.  
«Εν τω μεταξύ, να, πάρε μερικά  
ωραία μήλα για το γλυκό σου».



Ο λύκος Ζαχαρίας κοίταξε τα υπέροχα κατακόκκινα μήλα με ανησυχία.  
«Σου το υπόσχομαι, η κακιά βασίλισσα δεν τα έχει αγγίξει» γέλασε η Χιονάτη.  
Ήσυχος πως όλα είναι εντάξει, ο λύκος Ζαχαρίας την ευχαρίστησε.



Η Χιονάτη οδήγησε τον λύκο Ζαχαρία μπροστά στον καθρέφτη:  
«Καθρέφτη, καθρεφτάκι μου, πες μου ποιος είναι ο πιο γλυκός  
από όλους τους λύκους;».

«Είναι ο λύκος Ζαχαρίας ο πιο γλυκός» είπε χαρούμενα  
ο καθρέφτης. «Τι θα έλεγες  
να τον κρατούσαμε μαζί μας;»





«Όχι, καλέ μου καθρέφτη» απάντησε η Χιονάτη. «Ξαναστείλ' τον γρήγορα στο δάσος. Όμως πριν...» και η Χιονάτη φίλησε τρυφερά τη μουσούδα του λύκου Ζαχαρία.



Ο οποίος... κοκκίνιζε και ήταν έτοιμος να λιποθυμήσει, και κοκκίνιζε ξανά και πάλι ήταν έτοιμος να λιποθυμήσει...



Ο λύκος Ζαχαρίας κούνησε το κεφάλι θαλισμένος.  
Ήταν πάλι στο σπίτι του! Στα πόδια του βρισκόταν το γεμάτο  
του καλάθι! «Γιούπι! Έχω ό,τι χρειάζεται για να φτιάξω το  
γλυκό! Γρήγορα! Στην κουζίνα!»



Στην κουζίνα του, ο λύκος Ζαχαρίας ακολούθησε κατά γράμμα  
τη συνταγή της θείας Λένας: έκοψε, ανακάτεψε, πασπάλισε...  
Και πάνω που το γλυκό του είχε αρχίσει να ροδίζει και  
να φουσκώνει: τοκ! τοκ! κάποιος χτύπησε την πόρτα.





ΚΑΛΩΣ Η  
ΣΤΟΙ  
ΛΥΚΟ ΖΑ

«Γεια σου, γλυκέ μου» είπε η γιαγιά  
«ήρθαμε να σε πάρουμε για το γεύμα  
της πρωτομαγιάς!».



Είχε έρθει η ώρα για το γεύμα της πρωτομαγιάς.  
Οι φίλοι του λύκου Ζαχαρία είχαν ήδη καθίσει  
γύρω από το τραπέζι, ανυπόμονοι να δοκιμάσουν  
τα φαγητά και τα γλυκά!

«Α! επιτέλους ήρθες!» αναφώνησε ο Βλαδίμηρος.

«Τι μας έφερες;»

«Μηλόπιτα της θείας Λένας» είπε ο λύκος Ζαχαρίας.

«Και... κάποιους νέους φίλους...».





# Η μηλόπιτα της θείας Λένας

125 γρ. αλεύρι  
125 γρ. βούτυρο  
125 γρ. ζάχαρη  
3 φρέσκα αυγά  
3 κατακόκκινα μήλα

1. Λιώστε το βούτυρο.
2. Ανακατέψτε το βούτυρο με τη ζάχαρη.
3. Χτυπήστε τα αυγά και μετά προσθέστε τα στο μείγμα με το βούτυρο και τη ζάχαρη.
4. Τέλος προσθέστε το αλεύρι.
5. Βάλτε το μέσα σε μία φόρμα.
6. Ξεφλουδίστε και κόψτε τα μήλα σε μικρά κομμάτια και τοποθετήστε τα πάνω στη ζύμη της μηλόπιτας.
7. Ψήστε για 40' στους 180 βαθμούς.

